

tekkir og var blei. Kjartan Mohr varð valdur til at vera næstformaður við 7 atkvæðum. Hinar voru blankar.

Tað var kanska einki at undrast á, tí ein hefur mangan havt ta fatan av býráðnum, at har skiftir, sum vindurin blæs. Tað er ikki long tíð, síðan Kjartan Mohr í øðini rýmdi av fundi, tá S. Skaale var ov persónligur og m.a. segði, at K. Mohr einki gott hevði gjørt fyri býin. Men ein skilir jú væl hálsfevningina nú, tí Kjartan man væl dyrgja eftir formannssessinum í havnaevndinni.

Nevndirnar verða ikki valdar, fyrrrenn býráðið kemur saman til fundar komandi ár.

TRÍGGJAR SMÁOGUR

Soleiðis eitur lítill bók, sum Nýggja Forlagið hevur givið út. Tað er Victor Danielsen, sum hevur umsett úr íslenskum eftir Guðrún Lárusdóttir. Hetta eru góðar smáogur og hóska sær væl nú til jóla. Fittlig jólagáva til bornini. V.D. eigur tekk uppiborna fyri tað, sum hann ger fyri føroyskan lesnað.

GLAÐUSTROK nr. 12 kom út í vikuni. Blaðið hevur hesaferð einamest jólalesnað. Inngangin eigur Brimnes. Tvær jólasogur eru umsett av Lias í Rættará og Peter Christiansen. Morgunlotan eitur ein lítill søga, og annars eru gátur fyri børn og tíðindi frá fráhaldsarbeiðinum. Á landsfundinum hjá goodtemplarunum vórðu valdir í stóráðið Harry S. Johansen, stórttemplari, Jákup Lindenskov, skrivari, Peter F. Christiansen, kassameistari, Edvard Lindenskov, Peter Christiansen úr Havn og Kaj Jacobsen og Johanna Jacobsen av Glyvrum. Á Sandi er nú losjuarbeiðið uppfærtikið og er Mortan Mikkelsen, bóndi valdur til formann.

GLUGGIN fyri desember er útkomin. Føroyskir Skreytsteinar eitur áhugaverð grein eftir Jóannes Rasmussen. Annars er í blaðnum nógvrur lesnaður og ymiskur, krossgáta o.t.

Jólabøkurnar hjá okkum munnu nú flest allar vera komnar í bóka-búðirnar. Men tað sýnist altíð, sum tær eru í seinra lagi. Hevði tað ikki verið betri fyri allar partar, um tær komu í búðirnar eins tíðliga og tær donsku.

Lærarafelagið hevur aftur í ár MÍNA JÓLABÓK við nógvrum søgum og góðum. Kápumyndina hevur Simun Nónklett teknað; hon er vøkur kavamynd. Jákup Kjeld, lærari hevur lagt til rættis.

JÓLASTJÖRNAN, sum nú í mong ár hevur verið jólagestur hjá mongum, man eisini í ár fara at hugna mongum við sínum fjolbroytta lesnaði. Sigmund Petersen eigur kápumyndina, sum er føroyskt landslag í litum. Annars hava menn sum Ingálvur av Reyni, William Heinesen, I. C. Olsen o.a. givið bókini hennara vakra dám og m.a. hava M. S. Viðstein, Martin Joensen, Sofia Petersen, Páll N. Nolsøe og Páll Patursson skrivað um ymisk evni.

ÁLMANAKKIN 1958, sum H. N. Jacobsens Forlag gevur út, er komin í handlarnar. Tilfarið er nógvrur ymist. John Davidsen er ritstjóri.

Tað er hent hjá fólki at hava álmanakkan, tí har eru nógvrur upplýsingar at finna, sum ein í tí

dagliga mangaa kann fáa ný nið fyri.

FAROEES IN FIGURES eitur lítill bóklingur, sum ymsir føroyskir vinnustovnar og peningastovnar hava latið prentað. Bóklingurin er á enskum, og fyri fremmandafólki er hetta í stuttum gott yvirflutt yvir føroyska framleiðslu, innfluttning og útfluttning og aðrir upplýsingar av almennum áhuga.

Síðsta jólablaðið, sum kom í ár, var FOLV. Tað er ikki minni dygdargott, enn tað plagar at vera, hóast 8 síður minni enn í fjør. Børnini munnu fara at sakna »Litla Fólva«; tað er ikki við á hesum sinni. Blaðið er útstýrað við nógvrum myndum.

Á síðu 23, fyrri teigur, undir 12. reglu frá í erva er ein regla burturdottin. Har skuldi staðið: skuldi vera ein mildur dómur, men gullmynturin

BLADIÐ hevur fingið sendandi frá H.A. 20 kr. til einkjuna Ianan Glyvur og Chr. & J. 15 kr. Hesi hava eisini latið 15 kr. til tey eftirsitandi frá Stella Argus-vanlukkuni.

Av skaða verður man vísur

Hetta er eitt gamalt og satt orðatak, sum eigur at verða havt í huga at miða seg eftir. Ella hugsa vit um orðtakið: Varligheit drepur ongan mann.

Hetta rann mær í huga, tá ið tey dapru boð frættust um bygðina herfyri, at eitt tilfikt óhapp var hent við kolanámini, sum hevði kostað mannalív. Hetta er tó ikki ætlað at benda á tað, at hetta óhappið eins og onnur óhapp ikki henda uttan av óansni. Ein gevur lív, og Hann tekur tað aftur í sínum tíma, hvar ein so er staddur. Tað vita øll. Tó skal ein ikki renna seg í vanda. Kolaarbeiðið er eins vandafult og tað kann vera á sjónum. Men tibetur hevur tað gingið væl í hond í so máta — tó nakrir skaðar hava verið — serliga í ár og stórt frægari kann tað neyvan vera sloppið í einum tilfiku arbeiði. Óhapp kann henda allastaðni. Einasta trygga vernd, sum kolaarbeiðararnir kunnu hava, er nóg mikið av propsum til at seta upp undir takið, men tað er tíværru ikki altíð, at tey eru so tok. Tað tykist tíværru mangan trupult við at fáa nóg mikið av propsum, tí nú í langa tíð hava einstakar minir havt so lítið av propsum, at tað ikki hevur verið gjørligt at seta uppundir allastaðni, har tað hevur verið tiltrøngt. Hetta átti ikki at verið so fyriskipað, at tað nakrantíð var neyð upp á props. Tí sum vituligt er, hvíli kolaarbeiðið fyri ein stóran part upp á hava nóg mikið av propsum. Fyri viku síðan kom propslast higar, men ikki verður tað at ganga long tíð, til henda propslastin er horvin sum dagg fyri sál, og neyðin er so stór nú, at nóg av tí verður sett uppundir allastaðni, har hetta fyri langari tíð síðan skuldi verið gjørt.

Og tí er tað nógvrur umráðandi longu nú hjá teimum, sum hava ábyrgd av at útvega props, at syrgja fyri eini propslast. Hetta verður tó ikki sagt sum ein ábreiðsla til nakran, men hvíli hetta tó fyri ein part í verunleikanum.

Tað er ikki at fata, at tað skal ganga so trupult við at útvega props til eitt tilfikt samfelagsgagn-

ligt í øðri. Vónandi er tað nú ikki nakar, sum misskilir hesar reglur.

D. J. Sørensen.

FISKITÍÐINDI

Tað hava verið góðar solur á brotska marknaðinum í vikuni. T.d. hava »Dragasund« og »Mazeppa« landað í Grimsby og fingi tær ávikavist 4.651 stp. fyri 775 kit og 4.185 stp. fyri 713 kit. »Lunar Bow« landaði í Aberdeen og fekk hann 4.039 stp. fyri 1.115 kassar.

»Fongríka hav«

So kvað skaldið á sinni. Og yvir havið er komið til Skálavíkar hópur av jólalesnaði — so nógvrur, at sjálvst um teir ikki fáa sendandi nøkur jólahæfti, verða teir at hava almikið av góðum jólalesnaði, ja, kanska langt út um gomlu jól. Tarabrúgvín lá stutt síðan full av skjólum frá gamla landshandlinum, sum lögting og landsstýri máttu taka av fyri at fáa nóg mikið av peningi, sum teir søgdu at bygja skip fyri.

Á eysturætt fýkur alt hetta pappír niðan á boin, har tað liggur og skýggir sum hin vakrasti klippiskur á fiskastykki — men smátt gongur tað við endurnýggjan av fiskiflotanum — hvar so peningurin er farin.

Um henda »breiðsla« kann verða nøkur útflutningsvora, er ikki so gott at vita, men lítið hugnaligt man tað kennast monnum, ið hava

Hvørt av sínum

Tá ið talan er um pengar, hava øll somu religiön.

Tann, ið vil leggja av at roykja, kann keypa sær eina grammofonplátu til stuðuls. Fært tú hendur á henni, verður tú at hoyra eina mannsrodd siga:

„Minnist tú fyrstu ferð, tú roykt? Tú fekkst ilt av tí . . . tú varð nevnliga tubbakstorgiftaður . . . í tubbakstroyki er kol, tjóra, ammoniak, arsenikk, karbolsýra, kolitta, svávlbrinta, nikotin og mong onnur giftug evni. Tubbakið er fíggindi tín . . . tað matar burtur samlingsevni, ávirkar hjarta títt og oyðleggur seksuallívið.“

EIN FYRISPUKINGUR:

Hevur ein kommunu rætt til beinavegin at senda ein sakforara á kroppin á einum, um ein ikki hevur góldið kommunuskattin rættstundis?

Skattaborgari.

Nei. Allir skattaborgarar hava rætt til at verða kravdir eftir skattinum á ódýrasta hátt, um skatturin ikki verður góldin rættstundis, t.v.s. við panting. Kommuna, ið reka sakforarar á kroppin á skattaborgarar sínum, gera eitt grovt brot móti grundleggjandi mannarættindum.

5 spurningar

1. Hvæt land í heiminum framleiðir mest ravnagn upp á hvønn íbúgva?
2. Hvussu stórir partur av russiska fólkinum dugdi hvørki at lesa ella skriva fyri 40 árum síðan?
3. Hvussu stórir partur av mannaættini má fara svangur til songar hvørt kvöld?

á júl. 20. panting í landshandlin at vita sær, at navngivin kopiir av rykkjarabrevum og øðrum góðgæti skal liggja og rekast í fjórundi fyri ein og hvønn at lesa um jólíni.

Ferðamannaferðslan

Mikudagin hevði landsstýrið fund saman við teimum, ið rokja ferðamannaferðsluna við skipum her á landi. Spurningurin um, hvussu ið henda ferðsla best kann samskipast, varð umrøddur, og nevnd varð sett at gera uppskot um, hvussu hetta málgættur at verða loyst, og vórðu Borghild Schröder, Johan Weihe og Zach. Niclasen vald. Til skrivara var Jens Pauli Ellenderson valdur.

Tað er gleðiligt, at landsstýrið tekur sær av hesum málið, tí mangant er tvørligt við ferðasambandinum oyggjanna millum og sjálvst um ein væl fatar, at tvørligt er at gera øllum tilpass, so má tað berast so í band, at sambandið verður betri og at ansað verður eftir, at teir, ið skipa skulu fyri ferðsluni, rokja hana, sum hon eigur at rokjast.

KUNNGERING

At roknskapurin fyri 1956/57 hjá Tórshavnar havn og Tórshavnar elektrisitettsverki eru til skjals á býráðsskrivstovuni frá 21. desember 1957 til 3. januar 1958, verður her gjørt kunngøtt.

Tórshavnar býráð, t. 20. des. 1957.

4. Hvussu stórir verður norski handilsflotin í 1960?
5. Hvor segði „Eitt heppið bragd“, tá ið farið varð at flyta inn vanliga danska mjólk til Føroyar?

BARNAMATUR

Vit royna tolini einaferð enn:

4 4 4 4 = 5
4 4 4 4 = 6
4 4 4 4 = 7
4 4 4 4 = 8
4 4 4 4 = 9

Við at seta hini vanligu roknteiknini + ÷ × = og () millum 4-tolini fáa tit útslitini.

Svar upp á 5 spurningar: 1. Noreg — 2. Umleið 90 pst. — 3. Umleið triðjingu — 4. Umleið 10 milj. tons — 5. Fullveldisblaðið »Dagblaðið«.

Í Onglandi hevur ein hjúnarbandsráðgevari nýliga sagt soljóðandi við ein blaðmann:

„Eingin verunliga góð kvinna giftur seg, tí hon er forelskað. Nei, hon ger tað, tí henni tykir synd í manninum og fegin vil verða hansara stuðul og fasti miðdeil í einum heimi fullur av trupuleikum. Meira veseligur og óhjálpin ein maður er, stórið kans hevur hann at finna sanna eydnuna, ið heldur lívið at enda.“

★

Tá ið lastirnar rýma frá okkum, ugga vit okkum við, at tað eru vit, ið rýma frá teimum.

»Da Lil blev stor« eitur ein søgan. Hava tí hoyrt hana?

Vit? — Nei, vit ætla ikki at prenta hana.